

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Dignitas matrimonij ab institutione, benedictione, & sacri[n]tatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

11.

Ex qua ratione magna matrimonij dignitas & reuerentia, inter legitimè conuenientes coniuges, existere debet; cum sci-
ant, & magna religione eos cogitare par sit, à Deo se in hoc vi-
tæ genere, sicut Christum cùm Ecclesia, copulari. Illis autem me-
rito scrupulus ac formido iniicitur, qui illegitimè, & pecudum
more, cohabitant. Siquidem illos non Deus, sed diabolus co-
pulat. Quare vicissim maledictionis diabolicæ participes, &
expertes diuinæ benedictionis sunt, qua rerum Creator, coniu-
gium approbavit, primò ante peccatum, quando illud instituit,

Gen. 1. 28.

Benedixitq; illis Deus, & ait: Crescite, & multiplicamini, & replete terram; deinde & post peccatum. Legimus enim:

Gen. 9. 1.

Benedixitq; Deus Noë & filiis eius, & dixit ad eos: Crescite & multiplicamini, & replete terram. Hac benedictione illegitimo toto iuncti carent, etiam cùm liberis abundant, ne dum, cùm prole, in pœnam libidinis, destituuntur. Maledictus autem est, quisquis se ipsum Dei benedictione priuat. De qua maledictione multiplici paulo infra, erit dicendi locus. Nunc fat erit, aduertere, Christum, per rationem sacramenti supernaturalis matrimonio superadditam, eidem (toto contractu naturæ relicto) vnà etiam, ad onus coniugij, leuius, castius, & fide-
lius, & cum bono prolis suauis portandum, efficaciam gratiæ adiunxisse; voluisseque, vt per hoc Sacramentum sua, cùm Ecclesia coniunctio significaretur; nam quia & Christus sibi Ecclesiam indissolubili vinculo copulauit, ideo & Ecclesia Spon-
sa Christi appellatur, iuxta illud: *Sponsabo te mihi in sempiternum;*

Osee. 2. 19.

Ephes. 5. 21.

& illud: *Propter hoc relinquet homo patrem & matrem suam, & adhaerebit uxori suæ; & erunt duo in carne vna. Sacramentum hoc magnum est: Ego autem dico in Christo & Ecclesia.* Quæ non so-
lùm, peculiari priuilegio, ex latere Christi genita dicitur, quan-
do vnus militum lancea latus eius aperuit, & continuo exiit san-
guis & aqua, sed etiam fœcunda pariter, & semper virgo est. Eua quidem ex latere Adami procreata & fœcunda, non tamen semper virgo fuit: Ecclesia autem & fœcunda fuit, iuxta illud:

Ioan. 19. 34.

Non sumus ancilla filij, sed libera: & virgo, dicente Apostolo: *Despondit vos vni viro, virginem castam exhibere Christo: qui genuerit filios per Baptismum; instruit per prædicationem Evan-
gelij;*

Galat. 4. 31.

1. Cor. 11. 12.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gelij: nutrit per Eucharistiam, sanat per pœnitentiam & vñcti-
onem. Ob hanc repræsentationem, *Sacramentum hoc magnum*
est, in Christo & Ecclesia.

Explorata igitur hæresis, & ut Apostolus loquitur, *doctri-
na damoniorum*, est, dicere, *Matrimonium esse malum*; quæ do-
ctrina, ut vidimus, falsò Catholicis, per Sectarios, imponitur.
Probè notum est nobis, quòd sit *honorabile coniugium in omnibus,*
& torus immaculatus. Notum est & illud: *Si nupserit virgo, non*
peccavit: itemque: *Qui matrimonio iungit virginē bene facit, sed &*
illud notum nobis, quod sequitur: Et qui non iungit, melius fa-
cit. Præferre vnum, non est alterum contemnere. Perfectio-
nem comparamus, non seiungimus bonitatem. Libidinem, non
statù accusamus. *Profectò errant, inquit S. Augustinus, qui, cum*
vituperatur libido carnalis, damnari nuptias opinantur; quasi morbus
iste de connubio sit, non de peccato. Et Tertullianus ait: *Videamus,*
an damnatio coniugij sit iusta, non quasi destructuri felicitatem san-
ctitatis (quæ est in Virginitate) ut aliqui Nicolaitæ assertores libi-
ditinis; sed qui sanctitatē, sine nuptiarum damnatione nouerimus, &
sectemur; & præferamus, non ut malo bonum, sed ut bono melius.

Neque verò matrimonia bona sunt duntaxat, quia ex-
pressa iuris diuini institutione, benedictione, significatione san-
ctificata, & approbata; sed etiam ex ipso iure naturæ (quod in
dictamine rectæ rationis consistit) stabiliuntur. Siquidem ea,
quæ sunt propter finem aliquem, ex fine debent æstimari.
Quare si qua res, per se est apta necessariaque ad finem per se
bonum ac necessarium, oportet & illam bonam esse. Coniugij
finis autem duplex habetur, ut tradit etiam Aristoteles: quo-
rum vterque bonus est. Nam primus & primarius finis, est
procreatio & educatio liberorum, eo modo, quo humanæ, im-
mo & Christianæ perfectioni conuenit, liberos educare. Quip-
pe, sine coniugio, aut species humana omnino non propagare-
tur; aut certè non ita, uti illius conditio exigit. Neque bonus
tantum, sed etiam necessarius est iste primus finis; nisi enim vir
& mulier certo perpetuoque obligationis vinculo sibi mutuò
obstricti sint, non potest esse certa liberorum procreatio, aut
educatio idonea. Non enim certum habet patrem, cuius mater

III

1. Tim. 4.

Hebr. 13.

1. Cor. 7. 38.

S. Ang. lib. 7.
de nuptijs &
concupisc. c. 5
Tertull. lib. 1.
contra Mar-
cionem,

IV.

Aristot. lib. 2.
Ethic. c. 12.
Et S. Thom.
1. p. q. 92. a. 2.

S. Thom. q.
65. art. 3. &
q. 67. art. 1.

Qq 2

est